

julsen, väring, ägg, uggle, om, fjärit

När folket hade satt sig till bords julafton om kväll brukade en av de närvarande gå omkring byggningen åt vänster tre gånger och tredje gången kom till det fönster där häriet kunde se folket, var någon av de närvarande kunnadlös skulle den dö under nästa år.

Man brukade också ställa ved i spisen om kvällen julafton, den fick ingen röra vid sedan den var ditställd. Juldagen skulle man se i askan, då kunde man få se spår i den efter människor och husdjur. De spår som voro vända utåt betecknade de som skulle dö under nästa år, och de som voro vända inåt betecknade de som skulle födas.

En sed var, att ~~man~~ inte gödsla ut i ladugården juldagen, då kom någon annan och gödslade ut samt lade fjödsetn i krubborna, en del av korna släppte ~~de~~ ^{de} i ladan samt en del vände de i båsen.

De som vore i syne gingo till kyrkan julafton, när de kommo dit gingo de omkring kyrkan tre gånger, ^{at. väntet} för var gång de kommo till dörren blåste de i myckelhålet, sedan fingo de se vilka som föddes och ^{under nästa år} dogo samt vilka de voro.

Man brukade gå tidigt till ^{jula} ~~jula~~ ~~afton~~ ~~en~~ ~~den~~ som först kom dit kunde ofta så se att det var lust i kyrkan och de döda hålla ottesång.

Juldagen skyndade man sig alltid hem från kyrkan, den som först kom hem blev iföre med arbetet hela nästa år, om två grannar kommo hem på samma gång var det kyrksuperen som fick tjäntgöra såsom domare.

När jänk eller dömlersvichan ingick fick ingenting gå runt, man fick också akta sig för att låta någon krast eller ungraka stå ute för då kom jänk ~~här~~ häringen och red på dem till Blåkulla. Man brukade också skiva ett kors över dörren så att inte något ont skulle komma in i huset under jänkhögstiden.

När något barn skulle döpas lade man ett mynd eller en bok i barnets kläder, så att barnet fingo gott

om järningar, och finge gott vid att läsa.

När något barn var fött brukade man låta ett ljus bränna till dess barnet blivit döpt, annars kunde något troll komma och staga barnet samt lämna något annat i stället, om bytte hade skett så visade det sig därigenom att barnet inte växte och inte ville äta, om så hade skett skulle man tända i ugnen till dess den blev rödhet och sätta barnet på en gressla då kom trollet och sade: "jag har värdat ditt barn väl och du gör illa med mitt, sedan kastar trollet barnet och tar sitt igen.

Den som höll fram barnet när det skall döpas skulle niga djupt för var gång prästen nämner gud vid namn, då blev barnet en gudfruktig människa.

När man ställde upp en väv och skulle träda i sked och någon främmande kom in, trodde man att det skulle bli otur med väven. Den som kom in skulle lyfta på ena foten och säga: Gå högt skät, så högt skät, detta skall gå både fort och väl. Jag har varit i Långared, i går var jag i Brederod i dag är jag här. Gode den som kom in dett skulle förkollingen förintas och allt gick väl.

Om någon gav bort mjölk skulle han först släppa eld i kärlet, annars kunde mjölken bli förkollad, när den som bar mjölken gick över vattnen eller harspår, och då fingo de inte något smör då de kärnade.

Man brukade inte släppa korna ^(na bete) som vären innan man hade rökt dem under buken med trasor, litet av mjölkpallen samt litet av hattkoen, för att inte korna skulle bli mjölkade av mjölkharar.

Om någon främling kom in när man köll på med att kärna smör blev grädden förkollad, men förkollingen upplöstes genom att den främling som kom in drog i stören.

När ugglan kom fram i gården och skrek, kle vitt, kle vitt, skulle någon ~~gå~~ i familjen ~~ett~~ sv.

Åkrek hon, flytt ut, flytt ut, så skulle någon flytta, åkrek hon som ett barn skulle ett barn födas under året.

Kär bergsven sade, ko dö, ko dö, så blev det hungersnöd i landet.

Får man se en svart orm blir det regn, får man se en röd blir det vackrast väder.

I samma färg som den första fjärilen ^{som} har man får se på våren, i samma färg får man sina sommarkläder.

Ragnar Anderssons